



**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 20 stycznia 2025 r.

DIH-2.707.53.2024.PL

DECYZJA DIH-2 NR 2.2025

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) dalej zwanej: „kpa”, art. 9ca ust. 1, art. 35a pkt 11, art. 35c ust. 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1209, ze zm.) - dalej: „ustawa o systemie”, w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312, ze zm.) - dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej” Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania z 9 grudnia 2024 r. złożonego przez Ciszewski i Wspólnicy Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie (dalej: „spółka” lub „strona”) od decyzji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nr DŁ.55.2024 z 25 listopada 2024 r. (sygn. akt DŁ.8361.122.2024.MK), wymierzającej na podstawie art. 35a pkt 11 w zw. z art. 35c ust. 1 i art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł (słownie: pięć tysięcy) z tytułu niewypełnienia obowiązków wskazanych w art. 9ca ust. 1 ww. ustawy, polegającego na tym, że pistolety wydawcze oleju napędowego B0, nie były oznakowane w sposób jednoznacznie określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego postanawia **utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej jako: „Podlaski WIIH” lub „organ pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia numer DŁ.8361.122.2024 z 12 września 2024 r., przeprowadzili kontrolę na należącej do spółki stacji paliw w [informacja prawnie chroniona]. Zgodnie z ww. upoważnieniem, zakres przedmiotowy kontroli obejmował kontrolę prawidłowości prowadzenia działalności gospodarczej w stacjach paliw w zakresie obowiązku posiadania koncesji oraz wykonywania obowiązków wynikających z art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie.

W momencie przybycia inspektorów na terenie kontrolowanej placówki nie były obecne osoby uprawnione do reprezentacji spółki ani osoby upoważnione na piśmie do reprezentowania przedsiębiorcy w toku kontroli. Czynności przeprowadzono w obecności kierownika stacji paliw, uznanego za osobę czynną w lokalu przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061, ze zm.) dalej jako: „kc”. Przed przystąpieniem do czynności osobie czynnej w lokalu przedsiębiorstwa okazano legitymacje służbowe oraz zapoznano z treścią upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy.

W toku kontroli ustalono, że spółka prowadzi działalność gospodarczą m.in. w zakresie obrotu paliwa mi ciekłymi. Osoba czynna w lokalu przedsiębiorstwa przedłożyła kopię decyzji DPC.DPC-4.4113.253.2020.MSa z 9 kwietnia 2021 r., w której spółce udzielono koncesji nr OPC/14723/23800/W/OKR/2015/JPil na obrót paliwami ciekłymi od 2 kwietnia 2015 r. do 31 grudnia 2030 r. Inspektorzy ustalili, że przedmiot i zakres prowadzonej działalności był zgodny z posiadaną koncesją.

Zgodnie z oświadczeniem osoby czynnej w lokalu przedsiębiorstwa w momencie wszczęcia kontroli na stacji paliw znajdowały się 3 działające dystrybutory:

- a) sześciowęzowy służący dystrybucji benzyny bezołowiowej 95 E10 i oleju napędowego ON,
- b) jednowęzowy służący dystrybucji oleju napędowego ON,
- c) jednowęzowy służący dystrybucji gazu skroplonego LPG.

W momencie wszczęcia kontroli w kontrolowanej placówce prowadzona była sprzedaż następujących rodzajów paliw ciekłych:

- 1) benzyna bezołowiowa 95 E10 - 2 pistolety wydawcze,
- 2) olej napędowy ON B7 - 2 pistolety wydawcze,
- 3) olej napędowy ON B0 - 3 pistolety wydawcze.

Osoba czynna w lokalu przedsiębiorstwa przedłożyła dokumenty potwierdzające pochodzenie i parametry jakościowe oferowanej do sprzedaży benzyny bezołowiowej 95 E10, które dołączono do akt kontroli.

W toku kontroli, inspektorzy stwierdzili, że dystrybutory i pistolety wydawcze służące tankowaniu benzyny bezołowiowej 95 E10 oraz oleju napędowego ON B7 były oznakowane zgodnie z dyspozycją art. 9ca ust. 1 i 3 ustawy o systemie oraz ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu samochodowego takim paliwem (Dz. U. z 2021 r. poz. 1738), dalej jako: „rozporządzenie”.

W toku kontroli stwierdzono, że oznakowanie dystrybutora jednowęzowego służącego wydawaniu oleju napędowego ON B0 i dwóch stanowisk służących wydawaniu oleju napędowego ON B0 umiejscowionych w dystrybutorze sześciowęzowym nie spełniało dyspozycji art. 9ca ust. 1 i 3 ponieważ na dystrybutorze uwidoczniło napisy w kolorze białym na czarnym tle „ON”, „DIESEL” oraz napis w kolorze czarnym „B0” na białym tle oraz znak graficzny w kształcie kwadratu, w środku którego widniał symbol w kolorze białym „B7” na czarnym tle, a także informację o treści „Maksymalna dopuszczona procentowa zawartość biokomponentów 7%” w kolorze białym na czarnym tle, na pistolecie wydawczym umieszczono oznakowanie w postaci kwadratu o długości boków 30 mm w środku którego widniał symbol „B7” w kolorze czarnym na białym tle. Powyższe oznakowanie nie wskazuje jednoznacznie na rodzaj wydawanego paliwa ciekłego.

W toku czynności przeprowadzonych 13 września 2024 r. przeprowadzono rozmowę telefoniczną z Prezesem Zarządu spółki, w trakcie której zażądano przedstawienia dokumentów zakupu oleju napędowego ON B7 i oleju napędowego ON B0. Żądane dokumenty zostały przesłane pocztą elektroniczną w tym samym dniu. W toku rozmowy przeprowadzonej 13 września 2024 r. Prezesa Zarządu spółki poinformowano o stwierdzonych nieprawidłowościach. Spółka zobowiązała się do niezwłocznego podjęcia działań naprawczych i prawidłowego oznakowania dystrybutorów i pistoletów wydawczych.

Podlaski WIIH 13 września 2024 r. przesłał na adres spółki upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr DŁ.8361.122.2024 wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy oraz 2 egzemplarze oświadczenia dotyczącego statusu kontrolowanego przedsiębiorstwa.

Spółka 17 września 2024 r. za pośrednictwem poczty elektronicznej przesłała do siedziby Podlaskiego WIIH prośbę o wydłużenie terminu wykonania działań naprawczych do 19 września 2024 r. Ponadto strona zobowiązała się do przesłania dokumentacji fotograficznej potwierdzającej wykonanie działań naprawczych.

Protokół nr akt kontroli DŁ.8361.122.2024 zawierający powyższe ustalenia został przesłany do spółki 17 września 2024 r. W treści protokołu kontroli zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, pouczono stronę o możliwości wniesienia uwag do protokołu kontroli na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu kontroli do podpisu. Przedsiębiorca nie skorzystał z możliwości wniesienia uwag do protokołu kontroli na piśmie.

Pismem z 31 października 2024 r. Podlaski WIIH zawiadomił spółkę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, m.in. do składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Pismo zostało doręczone 5 listopada 2024 r.

Strona nie wzięła udziału w postępowaniu przed organem pierwszej instancji.

Podlaski WIIH decyzją DŁ.55.2024 z 25 listopada 2024 r. (sygn. DŁ.8361.122.2024.MK), wymierzył spółce administracyjną karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł (słownie: pięć tysięcy 00/100), w związku z niewykonaniem obowiązków określonych w art. 9 ca ust. 1 ustawy o systemie, tj. nieoznakowania dystrybutorów oraz pistoletów wydawczych w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego. Decyzja została doręczona 29 listopada 2024 r.

Spółka pismem z 9 grudnia 2024 r. z zachowaniem ustawowego terminu wniosła odwołanie od ww. decyzji, zaskarżając ją w całości. Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości. Zaskarżonej decyzji spółka zarzuciła naruszenie przepisów postępowania administracyjnego w postaci:

- 1) Art. 7 w zw. z art. 77 § 1 kpa poprzez ich niezastosowanie, co skutkowało nierozpatrzeniem w całości zebranego materiału dowodowego, czego efektem było przyjęcie przez organ odwoławczy tezy, że waga naruszenia, które zarzucono skarżącej nie ma stopnia znikomego, a tym samym, że przedmiotowy delikt nie spełnia przesłanej do zastosowania wobec strony instytucji odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, wskazanej w art. 189 § 1 pkt 1 kpa.
- 2) Art. 80 kpa poprzez jego niezastosowanie, co skutkowało nierozpatrzeniem w całości zebranego w sprawie materiału dowodowego, czego efektem było przyjęcie przez organ odwoławczy, że okoliczność znikomej wagi deliktu administracyjnego, który zarzucony został skarżącej, nie została udowodniona.
- 3) Art. 189f § 1 pkt 1 kpa poprzez jego niezastosowanie, mimo iż:
 - a) skarżąca wypełniła wszystkie przesłanki w tym przepisie wskazane, co skutkowało niezastosowaniem przez organ instytucji odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej,

- b) nie ustalono, czy konkretne naruszenie prawa wywołało (lub mogło wywołać) skutki faktyczne lub prawne w obszarze konkretnych dóbr prawnie chronionych, tj. dóbr chronionych przez naruszoną normę sankcjonowaną oraz czy naruszenie prawa wywołało jednostkowe i nieznaczne negatywne skutki w obszarze dóbr prawnie chronionych lub skutków tych w ogóle nie wywołało i wywołać nie mogło, co wskazuje, że waga naruszenia prawa jest znikoma.

Spółka uzasadniła podniesione zarzuty.

Pismem z 30 grudnia 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: „Prezes Urzędu”), zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone 7 stycznia 2025 r. i pozostało bez odpowiedzi.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie, przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych oraz stacjach zakładowych są obowiązani do oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego. Jednocześnie ust. 3 tego przepisu wskazuje, że informacje, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2 i 3, umieszcza się w widocznym i dostępnym miejscu. Cytowany przepis nie pozostawia wątpliwości, co do obowiązków nałożonych na przedsiębiorców, a dotyczących oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego. W przypadku niedopełnienia tych obowiązków zastosowanie znajduje przepis art. 35a pkt 11 ww. ustawy. Stanowi on, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 9ca ust. 1-3. Z kolei o wysokości wymierzanej kary rozstrzyga przepis art. 35c ust. 1 ustawy o systemie, wskazując, że jej wysokość w przypadku określonym w art. 35a pkt 11 wynosi 5.000,00 zł.

Dodatkowo należy wyjaśnić, iż rozporządzenie określa szczegółowy sposób oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów, wskazujący na rodzaj wydawanego paliwa ciekłego. Rozporządzenie to zostało opublikowane 31 sierpnia 2021 r. i weszło w życie 1 stycznia 2022

r. Rozporządzenie przewiduje określony sposób oznakowania, który ma obowiązywać na terenie całego kraju. Zawarte w rozporządzeniu rozwiązania są zgodne z zasadami oznakowania stosowanymi w Unii Europejskiej. Rozporządzenie ma na celu wprowadzenie do polskiego porządku prawnego jednolitych zasad dotyczących sposobu oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów wskazujący na rodzaj wydawanego paliwa ciekłego oraz formułowania i udostępniania informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego. Przed wejściem w życie rozporządzenia podmioty zajmujące się wprowadzaniem do obrotu paliw ciekłych na stacji paliw w Polsce oznaczały dystrybutory paliw ciekłych oraz pistolety wydawcze w sposób przez siebie przyjęty. Ponadto, państwa członkowskie Unii Europejskiej są zobowiązane do zastosowania w zakresie oznakowania miejsc tankowania pojazdów samochodowych paliwem ciekłym oraz rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego wg normy PN-EN 16942:2016 -11 Paliwa -- Identyfikacja zgodności pojazdu -- Graficzna forma informacji dla konsumenta. Zastosowanie w przedmiotowym rozporządzeniu rozwiązań przewidzianych w normie PN-EN 16942:2016-11 dostosowało oznakowanie stosowane w Polsce do oznakowania stosowanego na terenie całej Unii Europejskiej.

Konkludując, należy stwierdzić, że z powołanych wyżej przepisów, wynika, iż przedsiębiorcy są obowiązani do oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określony w rozporządzeniu, określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego. Jeżeli obowiązkowi tego nie dopełniają, podlegają karze pieniężnej, której wysokość wynosi 5.000,00 zł.

Istota wskazanych powyżej regulacji ustawy o systemie, sprowadza się do tego, aby wszystkie dystrybutory i pistolety wydawcze w Unii Europejskiej były oznakowane w jednolity sposób, którego wzór określono w ww. rozporządzeniu. Jeżeli dany podmiot nie dopełnia tych obowiązków, naraża się na karę administracyjną z art. 35a pkt 11 ustawy o systemie, której wysokość określa art. 35c ust. 1 tej ustawy.

Podsumowując należy stwierdzić, iż sankcja wskazana w art. 35a pkt 11 ustawy o systemie jest administracyjną karą pieniężną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego, czyli jest wymierzana na skutek zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Prezes Urzędu wskazuje, że z materiału dowodowego rozpatrywanej sprawy wynika, że zaistniał stan niezgodny z treścią przepisu art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie. Jednocześnie niewątpliwym jest, że w ustalonym stanie faktycznym ziściła się przesłanka zastosowania sankcji z art. 35a pkt 11 ustawy o systemie. Niedopełnienie powyższego obowiązku skutkuje nałożeniem kary pieniężnej w wysokości 5.000,00 zł. Ustawa o systemie nie przewiduje żadnych okoliczności znoszących obowiązek nałożenia przez właściwy organ kary, o której wyżej mowa, czy też jej miarkowania.

W tym miejscu należy także podkreślić, iż dokonując oceny stanu faktycznego niniejszej sprawy, Prezes Urzędu opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół i akta kontroli nr DŁ.8361.122.2024 z 17 września 2024 r. Protokół ten należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 kpa, który korzysta z domniemania wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści protokołu kontroli i dokumentacji fotograficznej jednoznacznie wynika, iż na kontrolowanej stacji paliw stwierdzono, że oznaczenie miejsc tankowania olejem napędowym ON B0 nie było zgodne z dyspozycją art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie i wymaganiami zawartymi w rozporządzeniu. Tym samym materiał dowodowy w tej sprawie należy uznać za kompletny i niewymagający jakiegokolwiek uzupełnienia. Strona, do momentu złożenia odwołania nie kwestionowała

ustaleń kontroli, choć miała taką możliwość. W treści protokołu kontroli przedsiębiorcę pouczone, iż zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, ma możliwości wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie do Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa i nie wniosła zastrzeżeń do protokołu kontroli, ograniczając się jedynie do przekazania wraz z podpisanym protokołem nr akt kontroli DŁ.8361.122.2024 dokumentacji fotograficznej dokumentującej usunięcie nieprawidłowości w zakresie oznakowania pistoletów wydawczych.

Następnie w piśmie z 31 października 2024 r. zawiadomiono stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie oraz pouczone o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Spółka nie wzięła udziału w postępowaniu przed organem pierwszej instancji.

Prezes Urzędu przeprowadzając ponownie postępowania postanowił łącznie odnieść się do zarzutów podniesionych w odwołaniu wniesionym przez spółkę.

Analiza treści odwołania prowadzi do wniosku, że strona zarzuca naruszenie przepisów postępowania administracyjnego w postaci art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 kpa poprzez ich niezastosowanie, co w konsekwencji doprowadziło do błędnych ustaleń faktycznych i skutkowało niezastosowaniem instytucji wskazanej w art. 189f § 1 pkt 1 kpa, czyli odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu podczas gdy zdaniem spółki:

- a) strona wypełniła wszystkie przesłanki w tym przepisie wskazane,
- b) nie ustalono, czy konkretne naruszenie prawa wywołało (lub mogło wywołać) skutki faktyczne lub prawne w obszarze konkretnych dóbr prawnie chronionych, tj. dóbr chronionych przez naruszoną normę sankcjonowaną oraz czy naruszenie prawa wywołało jednostkowe i nieznaczne negatywne skutki w obszarze dóbr prawnie chronionych lub skutków tych w ogóle nie wywołało i wywołać nie mogło, co wskazuje, że waga naruszenia prawa jest znikoma.

Prezes Urzędu stoi na stanowisku, że zarzuty podniesione przez spółkę są bezpodstawne i nie zasługują na uwzględnienie. Zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej, wyrażoną w art. 7 kpa i skonkretyzowanej w art. 77 § 1 kpa organy administracji publicznej mają obowiązek podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, zobowiązane są w sposób wyczerpujący nie tylko zebrać ale i rozpatrzyć cały materiał dowodowy, zwłaszcza w postępowaniach odnoszących się do podmiotów, którym organ przypisuje delikt administracyjny. Wyrażona w art. 7 kpa zasada prawdy obiektywnej odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Z kolei art. 80 kpa obliuguje organ do dokonania oceny czy dana okoliczność została udowodniona na podstawie całokształtu materiału dowodowego. Zdaniem Prezesa Urzędu zgromadzony w tej sprawie materiał dowodowy umożliwiał pełną i dogłębną analizę sprawy. W pierwszej kolejności należy wskazać, że spółka jest przedsiębiorcą, który w ramach prowadzonej działalności wprowadza do obrotu paliwa ciekłe na stacjach paliw. Powyższe okoliczności potwierdza znajdujący się w aktach kontroli wydruk informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z Rejestru

Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego numer 0000497972 oraz kopia decyzji administracyjnej DPC.DPC-4.4113.253.2020.MSa z 9 kwietnia 2021 r., w której spółce udzielono koncesji nr OPC/14723/23800/W/OKR/2015/JPil na obrót paliwami ciekłymi od 2 kwietnia 2015 r. do 31 grudnia 2030 r. Z treści protokołu kontroli wynika, że w momencie wszczęcia kontroli spółka na terenie kontrolowanej placówki wprowadzała do obrotu paliwa ciekłe w postaci benzyny bezołowiowej 95 E10, oleju napędowego ON B7 i oleju napędowego ON B0. W związku z powyższym strona jako podmiot profesjonalny była zobowiązana do oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego. Z treści protokołu nr akt kontroli DŁ.8361.122.2024 wynika, że strona prawidłowo oznakowała dystrybutory i pistolety wydawcze służące do tankowania benzyny silnikowej 95 E10 i oleju napędowego ON B7. Z ww. protokołu kontroli wynika niewątpliwie, że oznakowanie dystrybutorów i pistoletów wydawczych służących tankowaniu oleju napędowego ON B0 nie spełniało wynikających z art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie i rozporządzenia. Spółka nie kwestionowała powyższych ustaleń faktycznych i w toku kontroli zobowiązała się do usunięcia stwierdzonych naruszeń. Organ pierwszej instancji w oparciu o całość zgromadzonego w toku kontroli materiału dowodowego ocenił, że w tej sprawie ziściła się przesłanka zastosowania sankcji z art. 35a pkt 11 ustawy o systemie, który stanowi, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 9ca ust. 1-3 ustawy o systemie. W konsekwencji organ pierwszej instancji był zobligowany do wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 5.000,00 zł, która wynika wprost z treści przepisu art. 35c ust. 1 ustawy o systemie.

Prezes Urzędu po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że Podlaski WIIH słusznie i zgodnie z prawem stwierdził, że w tej sprawie nie ziściły się przesłanki do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Przepis art. 189f § 1 pkt 1 kpa wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu: waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Prezes Urzędu wyjaśnia, że art. 189f § 1 kpa znajduje się również pkt 2, który obliguje organ do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu w sytuacji gdy, za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Prezes Urzędu wyjaśnia, że wagę naruszenia prawa należy oceniać w kontekście dóbr chronionych normą sankcjonowaną. Zdaniem Prezesa Urzędu zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku oznaczenia dystrybutorów i pistoletów wydawczych jest uporządkowanie rynku paliw i umożliwienie użytkownikom pojazdów uzyskanie jednoznacznej i niebudzącej wątpliwości informacji o paliwie dostępnym na danej stacji oraz zminimalizowanie ryzyka uszkodzenia pojazdu, w sytuacji zatankowania niewłaściwego paliwa. Jak już wskazano powyżej, stosowanie jednolitego sposobu oznakowania dystrybutorów i pistoletów wydawczych obejmuje wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej. Zdaniem Prezesa Urzędu dobrem chronionym przez normę zawartą w art. 9ca

ust. 1 ustawy o systemie jest prawo konsumenta / nabywcy do uzyskania rzetelnej i zgodnej ze stanem faktycznym informacji o rodzaju paliwa przed jego nabyciem. W związku z tym w przypadku niedopełnienia tego obowiązku przez przedsiębiorcę, nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Spółka przedstawiła dowody świadczące o zaprzestaniu naruszania prawa, ale czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Podlaskiego WIIH. Prezes Urzędu wyjaśnia, że organy administracji prowadzące postępowanie w tej sprawie nie są uprawnione do badania, czy stwierdzone naruszenie spowodowało faktyczne szkody po stronie konsumentów / nabywców paliw. Prezes Urzędu przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że z materiału dowodowego nie wynika, że na stronę za to samo zachowanie tj. nieoznaczenie dystrybutorów i pistoletów wydawczych zgodnie z dyspozycją art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu rozpatrując odwołanie Strony stwierdził, że materiał dowodowy zgromadzony w tej sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 kpa, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes Urzędu przeprowadzając ponownie przeanalizował również możliwość zastosowania art. 189f § 2 kpa. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, usunięcie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszania prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 kpa. Na podstawie art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie, strona była zobowiązana do oznaczenia dystrybutorów i pistoletów wydawczych i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa ciekłego do obrotu. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił bowiem obowiązków nałożonych na niego w art. 9ca ust. 1 ww. ustawy o systemie. W konsekwencji przepis art. 189f § 2 kpa, nie ma zastosowania w niniejszym postępowaniu.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu, okoliczności wskazane w treści odwołania spółki, nie stanowią przesłanek do uchylenia zaskarżonej decyzji Podlaskiego WIIH nr DŁ.55.2024 z 25 listopada 2024 r. (sygn. DŁ.8361.122.2024.MK).

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku, którego numer wskazano w zaskarżonej decyzji Podlaskiego WIIH nr DŁ.55.2024 z 25 listopada 2024 r. (sygn. DŁ.8361.122.2024.MK), w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935, 1685); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej

Otrzymują:

- 1) [informacja prawnie chroniona]
- 2) Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej